

TRĂM NĂM TÌNH CŨ LÀ KHÔNG HẬN

(Nhật Ký TTBG) (Bài 24)

*Ôi ! Lòng ta sao buồn khôn nguôi
Niềm u uất trôi theo tháng ngày buông xuôi
Há vì cơm áo chẳng no lành
Há vì đời không ai mắt xanh ?...
(Thơ Vũ Hoàng Chương)*

***/ MỘT NĂM SAU.**

***/ Thư gửi Sơn.**

Sài Gòn, thứ Năm 16/11/1971

Thân gửi Sơn,

Em cầu mong Sơn vẫn bình yên hạnh phúc.

Thật lâu rồi không biết tin anh. Một lần có thấy Sơn thoáng qua trên đường Trương Minh Giảng, nhưng tự nghĩ mình chẳng còn gì với nhau nên không dám gọi.

Thời gian trôi mau lẹ. Noel lớn, khẩu khỉnh đẹp trai nhưng đôi mắt thật ướt. Phần em vẫn đi dạy, đọc sách nhiều để quên cuộc đời dang dở, tâm tình trầm lắng, cô đơn. Đôi khi cũng nghe trái tim se lại vì sự tan vỡ, nhưng nghĩ, tất cả chỉ là định mệnh. Chúng mình giống như hai nhân vật trong tác phẩm Docteur Zhivago của Boris Pastenak. Thượng Đế sai lầm khi để Lara làm vợ Pacha mà không phải là làm vợ Zhivago. Thượng Đế sai lầm,

như chúng mình đã sai lầm. Nên, sự xa nhau là điều đương nhiên phải xảy.

Mục đích chính của lá thư này là xin Sơn gửi lại cho em những cuộn phim chụp Noel mà dạo ấy em có đưa nhờ Sơn đi rửa. Và nếu có thể, gửi luôn tất cả những gì liên hệ đến em trong những tháng ngày xưa...

*Cảm ơn anh. Em thăm Sơn mạnh,
Thu Vân.*

□

(Tiếp bài 25)

□